

Zpravodaj

farnosti: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

vydává ŘKF – arciděkanství Pardubice | www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč | 03/2019

Neděle Dobrého Pastýře každoročně obrací naši pozornost ke kněžím a k duchovním povoláním. Připomíná nám Ježíšovu touhu pečovat o své věřící prostřednictvím lidí, které volá ke službě duchovních pastýřů. V západním světě jsme svědky ohromného nedostatku duchovních povolání. Například ve Francii jsou oblasti o rozloze diecéze, které spravuje jediný kněz. Můžeme si klást otázku, čím to je? Proč euroamerický svět čelí tak alarmujícímu nedostatku kněží? Proč mnohé kláštery zejí prázdnotou?

Někdo by pod dojmem medializovaných skandálů kněží mohl říci: Ještě že těch kněží není více – bylo by více pedofilních zvrhlíků. To je ale velice povrchní a zkreslený pohled. Přestože nás hluboce zarmocují neospravedlnitelné kriminální delikty kněží, neměli bychom podléhat iluzi říkající „Co kněz, to pedofil.“ Mezi duchovními je drtivá většina těch, kteří bezúhonně a oddaně slouží Bohu a lidem.

S podivem zjišťujeme, že nedostatek duchovních se nejvíce netýká zemí bývalého východního bloku, kde komunistické režimy systematicky pracovaly na rozvratu Církve a zabíjení duchovních povolání. Největší nedostatek duchovních povolání zaznamenáváme v zemích, které se těšili politické svobodě – týká se to téměř všech našich západních sousedů. Sexuální revoluce šedesátých let, která se těmito státy se v plné síle prohnala, zde přítomný blahobyt a odklon od téměř jakýchkoli ideálů společně zásadně proměnili občany těchto zemí. Cílem lidského usilování po zmařených nadějích už neměl být stát nebo Bůh, ale člověkem já. A tak se od poloviny minulého století vytrvale pracuje na kultu člověka. Modly konzumu, kariéry,

osobnostního růstu, seberealizace a zábavy úspěšně pohřbily to, co je hnací silou každé společnosti, co je životem lásky a jádrem křesťanství. Obět. Ani společnost, ani rodina, ani církve nejsou schopny fungovat bez oběti. Nic z toho nemůže být bez toho, když se někteří něčeho zříkají. Bez schopnosti sebezřeknutí není manželství – to vyžaduje velké množství obětí – zřící se možností dalších vztahů, zřící se prořazování vlastní vůle, zřící se vlastního pohodlí, plánů o svém životě.

Bez sebezřeknutí není ani děti – děti, které nejsou vymodelovaným produktem, jenž si ze zkuřmavky naklíkám takový jaký chci, ale děti, které jsou jiné než si přeji, často nesmírně náročné na péči, trpělivost, čas. Bez oběti jsme svědky toho, že lidé děti nechtějí – touží vydělávat a bavít se. A když se daleko po třicítce téměř ubaví k smrti, pořídí si z nostalgie nakonec jednoho potomka. Potomka, ze kterého udělají někoho horšího, než jsou sami.

A bez oběti není ani společnost, neboť politika se ze služby druhým proměňuje v příležitost k sebeobohacení. A z rozpadlých, disfunkčních rodin a sirotků se pevná společnost staví jen velice obtížně.

A tak se není čemu divit, že bez oběti není ani kněžství. Vždyť co jiného je natolik spojeno s obětí? Ježíš přišel, aby dal svůj život jako obět z lásky k nám a kněžství není nic jiného než následování Krista v tomto obětním úkonu. Kněz se zřiká manželství a rodiny pro lásku ke Kristu a k jeho ovcím. Jak se ale pro život oběti může rozhodnout někdo, koho celý život jeho rodina, přátelé i společnosti učili, že cílem života je vzrůst jeho já? Jak se může k sebezáporu odhodlat ten, kdo celý život dostával všechny dobroty,

jaké chtěl, hračky, na které ukázal, kdo nikdy nedostal přes ruce, koho celý život obskakovali? Předchozí generace zakusily, co je nedostatek, znaly hlad, bídu, byli dobře obeznámeny s těžkou manuální prací i s fyzickou bolestí. A světe div se! V těch dobách se našlo mnoho, těch, kdo se hlásili do semináře a proměňovali svůj život v obět lásky.

Dnešní děti ovšem bídu nezažily, ani materiální strádání. Mají všechno. „Šťastné děti“, říkáváme, opak je však pravdou! Běda dětem, který nikdy materiálně nestrádaly, které se nenaučily zpracovávat frustraci, které se neumí se zapřít, zkousnout malé (natožpak velké) trampoty neumí se obětovat, nechťejí rodinu, natož děti, a kněžství se vysmívají jako bláhovosti.

Tím se dnešní děti zneschopňují k přijetí toho nejhlubšího a nejpravdivějšího poselství evangelia: jestliže zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Co prospěje člověku, získá-li celý

svět, ale ztratí svou duši. Blahoslavení chudí, neboť jejich je nebeské království.

Ježíš nás učí nové logice, diametrálně odlišné od logiky společnosti, která vidí vrchol života v tom, že se člověk ubaví k smrti. Ježíš ukazuje, že vrchol života není překvapivé v tom, když něco máme, ale když něco nemáme. Tam, kde se něčeho zřekneme z lásky k druhému, tam Bůh v našem nitru něco promění. A dříve či později nám dá zakusit radost, o které lidé tohoto světa nemají ponětí. Jak odlišná je smrt člověka, který se naučil oběti, od člověka, který se oběti celoživotně vzdal. Člověk bez ducha oběti umírá, slovy Písma, jako dobytek vedený na porážku. Nezbyde po něm památka – nikdo na něj nevzpomene – a pokud přece ano, pak jen ve zlém. Jinak je tomu s člověkem oběti – mnozí se shromáždí a budou upřímně naříkat nad tím, který v jejich srdcích zanechal hlubokou stopu lásky. Není čemu se divit, vždyť láska je živěná obětí. Tam, kde se pro druhého zříkám vlastního času,

Obsah

Ze života farnosti

Poděkování Jiřímu Jakoubkovi	5
Seder 2019.	5
Poutní křížová cesta 2019	6
Výlet do Broumova.	7
Prohlídka kostela sv. Jana Nepomuckého v Lánech na Důlku	7
Roman Cardal	8
Poutí ke kapli Nejsvětější Trojice	8
Příprava na biřmování	9

Mládež

Diecézní setkání mládeže	9
Společenství křesťanské mládeže – rodičům mladých.	10

Charita

Dobrovolnictví na Charitě.	11
Postní almužna 2019.	11
Ptačí budky pro Domáci hospicovou péči	11
Sbírka potravin	12

Hudba

Jiří Kuchválek – Rozhovor.	12
------------------------------------	----

Ostatní

Národní poutí ke 30. výročí kanonizace sv. Anežky České (1989–2019)	14
Kalendář akcí	15

vlastního řečnění, vlastního ega, tam druhý může růst, tam cítí přijetí, pozornost a péči, tam je v bezpečí.

Krásným, byť velice nenápadným, příkladem života oběti a lásky byl nedávno zesnulý otec Arnošt. Zdálo se, že nebyl nijak významný – sloužil bohoslužby, zpovídal, většinu času v posledních letech trávil v ústraní na faře v Rosicích. A přece tento člověk byl mužem hrdinského života. Léčil se s velkými depresemi, které silně brzdily jeho život. Otec Arnošt ale nezahořkl, ani se nehněval. Denně říkal Bohu: „Když já necítím štěstí, obětuji ti tento den, aby byl šťastný někdo jiný místo mě.“ Otec Arnošt si tak roucho své duše „doběla vypral v Beránkově krvi“ a v závěru svého života z něj zářila velká krása, jíž jsem byl svědkem, když jsem ho zopatřoval. Velice pokorně se vyzpovídal, přijal svátosti a pak se mnou navzdory velikým bolestem laskavě, neformálně hovořil. Věděl, že jeho konec je blízko. Byl jsem svědkem posledních chvil už více lidí, ale otec Arnošt se mi vtiskl do paměti nejvíce. V situaci, kde se leckdo chvěje strachem, zápasí o víru, otec Arnošt velice prostě řekl:

„Víš, Filipku, já už nejsem ani schopen myslet. Já už jsem jak dementní.

Jediná myšlenka, kterou mám, je na Pána Ježíše.“ Otec Arnošt proměnil svůj život v obět z lásky a jsem přesvědčen, že nyní, po velkém soužení, je již před trůnem Beránkovým.

Co ale se zmíněnými myšlenkami o oběti můžeme dělat my? Jak máme měnit svět, ve kterém žijeme? Jak měnit společnost?

Společnost jako celek můžeme změnit jen velice těžko, ale něco v moci přece máme: můžeme působit na sebe a skrze svou proměnu i na své okolí. To není vůbec málo!

Pro úspěch této proměny je třeba vyhlásit boj modlám konzumu, kariéry, osobnostního růstu, seberealizace, zábavy. Neříkám, že máme tyto věci zcela odstranit, ale dát jim místo, jaké jim

patří – tedy nejprve Bůh a modlitba, pak vztahy k lidem a až poté vše ostatní.

Tam, kde druzí budou vnímat, že se o zmíněné pořadí hodnot alespoň snažím, tam se stanu výzvou a vykřičníkem.

Když ukážeme, že si více ceníme mateřství než akademických titulů, otcovství než kariéry, děti než materiálního zajištění, pak budeme skutečnými svědky evangelia oběti a lásky!

Dnes se rází myšlenka, že děti musí mít všechny materiální věci, aby byly šťastné. To je veliká lež! O kolik empatictější, obětavější, laskavější jsou děti, které nemají mnoho hraček a velké kapsné, ale mnoho sourozenců a velkou milující rodinu!

Další způsob, jak vést k životu oběti, je učit mladé lidi zpracovávat frustraci – učit je, že ne vždy musí dostat to, co chtějí. Už malé dítě se tomuto umění může učit. Když odmítá chléb, protože chce rohlík, cvičme jej v tom, že prostě buď sní chleba, nebo nebude mít nic.

Rovněž fyzická práce a brigády jsou výborným způsobem, jak se učit zříkat vlastního pohodlí. Není nic horšího, než když mladý člověk až do své dospělosti nepozná práci a všechny své věci dostává od rodičů. Tváří v tvář prvnímu zaměstnání, nutnosti zapírat se, odpadá.

Pro rozvoj obětavosti je také nanejvýš užitečné být členem Skauta, společenství mládeže a podobných volnočasových aktivit, které posilují zodpovědnost, ohleduplnost a vytrvalost člověka.

A velice prospěšné je, aby se mladý člověk učil péči o své věci: pral si, všel prádlo, čas od času uvařil. Největší zhoubou pro dozrávajícího člověka je přehnaně pečující maminka, která dítěti nejen připraví vše, co mu na očích vidí,

pokračování na další straně

ale dokonce uklízí i jeho pokoj. Pro takovou maminku platí Ježíšova slova: „Neházejte perly před svině, nebo je nohama zašlapou, otočí se a roztrhají vás.“ Dítě, o které se rodiče starají ve všem, se stane tyranem svých rodičů. Raději ať rodiče trpí jeho nepořádek na pokoji a to, že není pravidelně, než aby mu dělali služebnictvo.

Abychom byli lidmi oběti a lásky je naprosto evidentní, že musíme jít proti současným trendům, že musíme být za exoty. Ale není nic lepšího ve společnosti, která kope sama sobě hrob. Kéž v síle modlitby dáváme příklad obětavého života, aby nikdy nechyběli ti, kdo se rozhodnou

pro náročnost manželské lásky, životu služby a kněžství. Amen.

Pro hlubší promyšlení tématu doporučuji:

Štěpán Smolen: *Cesta na Západ Po stopách ochotného Boha*. Hesperion 2018.

Jiřina Prekopová: *Malý tyran: Příčiny dětské panovačnosti, poruchy vývoje osobnosti dítěte*. Portál 2013.

Filip Dušek

Poděkování Jiřímu Jakoubkovi

Mnozí z Vás ho znali. Někteří osobně, ostatní podle vidění. V kostele sv. Bartoloměje stával pod kůrem, tichý, usměvavý, vousatý pán ... Při nedělních mších v devět hodin léta čítával čtení,

vždy ochotně a rád. Také na Velký pátek a o vigílii na Bílou sobotu. Až letos ne, protože nečekaná a vážná nemoc mu v tom zabránila... třetího května odešel k nebeskému Otci.

Jiří, děkuji Ti! Děkuji za Tvoji ochotu a stálou připravenost k lektorské službě. Kdykoli jsem Tě oslovila, pokud jsi mohl, rád ses čtení z Písma ujal. Ať je Ti Pán milostiv a odmění Tě za Tvoji věrnou službu.

Odpočinuti věčně dej mu Pane - a světlo věčné mu svítí - ať odpočívá v pokoji.

Amen.

Pavla Pecnová

Seder 2019

„Příští rok v Jeruzalémě!“ zaznělo na závěr setkání farníků, kteří se sešli na Květnou neděli ve farním sále, aby si zde připomněli, jak asi probíhala poslední večeře Páně – tzv. sederová večeře, při které si každým rokem připomínají židé velké skutky, které vykonal Hospodin na jejich národě, když je vysvobodil z otroctví v Egyptě. Slavnostní řád, který obsahuje čtení z písma, modlitby, písně, ale také konzumaci jídla a pití, letos společně prožilo 13 členů naší farnosti. Ve čtrnácti částech sederové večeře jsme si symbolicky pomoci různých poživatin připomenuli těžký život židů v Egyptě, egyptské

rány, útěk z Egypta i záchranu židů průchodem přes Rudé moře. Při popíjení vína a za zpěvu pro židy známých písní jsme společně strávili příjemné, téměř tříhodinové setkání. Letos se nám díky jedné z účastnic podařilo získat i originální macesové chleby. Lépe jsme tak dokázali pochopit některé skutečnosti, které jsou spojeny s naší křesťanskou tradicí v období velikonočních svátků. Děkujeme všem zúčastněným a doufáme, že se s některými setkáme i v roce následujícím.

Jirka a Zuzana Petrášovi

Poutní křížová cesta 2019

Letošní poutní křížovou cestu jsme prožili na poutním místě Dřízna u Přepych nedaleko Opočna. V krásném lesním prostředí u před několika lety zrekonstruovaných zastavení jsme si připomněli utrpení našeho Pána při cestě na Golgotu. Letošní křížová cesta ale byla trochu jiná než minulá. Při koordinaci aktivit s místní farností se ukázalo, že tuto křížovou cestu na Velký pátek farníci nevyužívají, a proto nás požádali, zda se mohou přidat. Byl jsem ujištěn, že lidí bude pouze pár a nenaruší to náš záměr prožít v tichu lesa jednotlivá zastavení. Jak se nakonec ukázalo, výsledek byl trochu mimo naše představy. Místní farnost to pojala velmi slavnostně jako součást výročí založení obce a pan farář se ujal režie celé akce. Na začátku před vlastní pobožností nás přivítala paní starostka, poté se ujal slova kronikář obce a představil

nám historii poutního místa Dřízna. Následně se celé shromáždění čítající asi 150 lidí vydalo lesní pěšinkou na jednotlivá zastavení křížové cesty. Po jejím ukončení nám místní obyvatelé poděkovali za to, že jsme jim pomohli probudit myšlenku křížové cesty na tomto místě a slíbili, že se z této události stane místní tradice. Jsem velmi rád, že naše aktivita přinesla takovéto neočekávané ovoce, ale pokusím se příští rok vrátit se ke skromnější variantě poutní křížové cesty. Chtěl bych poděkovat všem zúčastněným a zejména pak Karlu Kylarovi, který se ujal vedení zpěvu písně mezi jednotlivými zastaveními. Příští rok na dalším pěkném místě se na setkání s vámi těším

Jirka a Zuzana Petrášovi

Výlet do Broumova

Na výlet se těšíme,
svačiny si balíme.

Do Broumova pojedeme,
krásný klášter navštívíme.

Po staletí tady stojí,
žádné „bouře“ se nebojí.

V poledne se občerstvíme,
také trochu pobavíme.

Jak nám to čas dovolí,
prohlédnem si okolí.

Na výletě se nám daří,
spokojeni mladí, staří.

Pan řidič ten skutečně,
poutníky doveze bezpečně.

M. Tluková

Prohlídka kostela sv. Jana Nepomuckého v Lánech na Důlku

V rámci přípravy na první svaté přijímání jsme dostali pozvání na prohlídku kostela sv. Jana Nepomuckého v Lánech na Důlku. Ve středu 1. května nás paní učitelka Marcela Klemová přivítala v kostele sv. Jana Nepomuckého. Mohli jsme se podívat na to, jak pokračuje postupná obnova tohoto kostela, které byl postaven v roce 1802 na místě původního vichřicí zničeného dřevěného kostela. Prohlédli jsme si interiér kostela, sakristii, věž se zvony a kůr. Dostalo se nám i občerstvení včetně výborného zákusku, který nám připravila taktéž paní učitelka. Je vidět snahu místních zachovat tuto cenou památku pro další generace, ale bude ještě potřeba plno ochotných rukou a finančních prostředků.

Děkujeme za přivítání v místní farnosti a za společně strávený čas.

Zuzana Petrášová

Roman Cardal

Žijeme v době neustálých změn, které jsou pro Církev výzvou k proměně jejího hlásání.

Mnohé populární osobnosti Církev, ať zahraniční či tuzemské (Halík, Petráček, Mons. Holub atd.), proto volají po rozsáhlých změnách církevní doktríny i jejího života. Z jakých filozofických pozic tyto argumenty vycházejí a jaké teoretické důsledky z nich plynou?

O tomto a souvisejících tématech bude hovořit a na otázky odpovídat PhDr. Roman Cardal, Ph.D.

Roman Cardal je vzdělán v klasické filozofii na předních evropských univerzitách v Římě a v Boloni. V tomto oboru získal doktorát a publikoval celou řadu prací. Jen v tomto roce vydal dvě knihy Myslet v diktatuře korektnosti a Filosofie jako lék. Vyučuje na CEVRO Institutu v Praze. Je lektorem vzdělávací organizace Academia-Bohemica, o.p.s. a rovněž působí jako školitel a tvůrce učebních textů z filozofie pro střední školy v naší republice. Čtenáři časopisu RC-monitor jej znají jako autora filozofických článků.

**Filozofie revolučních
myšlenek v Církvi**

Roman Cardal

Na slavnost Nejsvětější Trojice
v **neděli 16. června 2019**
vás zveme na

pouť ke kapli Nejsvětější Trojice

(či spíše k ruinám kaple
a možná letos již naposled)

Setkáme se v 15:30 hod. před farou
(Kostelní 92),
cesta asi 3 km (podél břehu Labe).

U kaple kolem 17:00 hod. bude společná
modlitba.

Kaple se nachází v západní části
Pardubicka, místu se říká i U Trojice (také
Přerovsko).

Pro GPS je to 50°1'59,16" s.š.
a 15°44'47,64" v.d.

Na pouť zvou Petrášovi

Příprava na biřmování

Milí mladší i starší Boží přátelé!

S otcem Filipem a spolubratrem Georgem jsme přemýšleli, jaký designe by mohla mít příprava na svátost biřmování. Jisté je, že příprava začne v září. Pro mé a i vaše překvapení „los odpovědnosti padl“ na mě a bude-li dostatek těch, začne naše společná cesta.

Pro koho je určena: pro všechny, kterým je alespoň 16 let, myslí to s Bohem alespoň trochu vážně (+ tuto svátost větší otevřenosti darům Ducha Svatého ještě nepřijali). Horní věková hranice není omezena, takže bez ironie můžeme říci 16 – 99 let. Podle počtu a věku se pak

i s otcem Antonínem dohodneme, jak by příprava v tomto směru mohla vypadat.

Příhlášky: osobně, mailem, tel... S každým adeptem bych se rád osobně setkal. Budu velmi rád, pokud se přihlásíte do konce června, abych se mohl s vámi domluvit na vhodném dni v týdnu, vytvořit tým apod... Už teď si, prosím, rezervujte víkend 18.–20. 10. 2019. (alespoň vy později narození).

Už teď se na vás začínám těšit!

*P. Václav Čunek SDB
Mail: cune@centrum.cz
Mob. 731 600 070*

Diecézní setkání mládeže

V sobotu 13. dubna se konalo setkání mladých lidí z naší diecéze (diecéze je církevní pojmenování oblasti hradeckého a pardubického kraje a část vysočiny). Z Pardubic jsme se vydali na toto setkání už den předem a prožili jsme ho v menší skupině v atmosféře přátel. Přístřeší nám poskytly sestry salesiánky v Kuklenách. Po společném příjezdu jsme si zahráli několik her na rozprouzení atmosféry, pak jsme si dali

výbornou večeři od Frandy Vlacha, následovala poznávací hra o naší diecézi, kterou vymysleli společnými silami Miki a George, a to zejména díky nápadům naší vikariátní zástupkyně Lucky. Po hře jsme prožili krásnou modlitbu při svíčkách, a pak v menších skupinkách už volně povídali, poslouchali hudbu a bavili se. Sobotní ráno

pokračování na další straně

jsme začali modlitbou a snídaní, sbalili se a vydali se – pěšky (!) – do centra Hradce. Ve filharmonii nás čekal skvěle připravený program a dalších více než pět set mladých. Polední pauzu jsme věnovali pojídání připravených baget a přesunu na odpolední blok programu. Odpoledne každý trávil, jak chtěl – někdo si vybral přednášku, jiný společenské hry a tvoření (jako moje maličkost),

další zvolili svátost smíření nebo jiný duchovní program. Společný čas jsme zakončili mší svatou, kterou celebroidal diecézní biskup.

Moc děkuji všem zúčastněným z Pardubicka a těším se na viděnou na SKAMu!

Filip Dušek

Společenství křesťanské mládeže – RODIČŮM MLADÝCH

Zhruba každých čtrnáct dní v sobotu v 18 hodin se schází mladí křesťané ve věku od 13 do 19 let na faře. Mají příležitost vzájemně navazovat přátelství, vzdělávat se o aktuálních tématech (např. pornografie, životní rozhodování, sociální sítě, chození), získávat zkušenosti s organizováním programu pro druhé, modlit se a osobnostně růst.

Mladý člověk ve 13 letech zpravidla neví, co vlastně potřebuje, proto se obracím zejména na vás, RODIČE, abyste své ratolesti neváhali na Spolčo poslat. Po několika návštěvách zpravidla naleznou přátele a zdomácní. Mnozí – díky Spolču – v citlivém období puberty nezahodili víru, stanou se zodpovědnějšími (v rámci možností) a poctivějšími lidmi.

Nejbližší setkání mladých bude 7. 6. výjimečně u salesiánů od 18:30. Další možnost bude

prázdninový pobyt – tzv. „Spolčoletó“, který proběhne 6. - 11. 8. (přihlášky jsou na stránkách farnosti Pardubice). V novém školním roce začneme v sobotu 14. 9. na faře v 18 hodin.

Mladí se setkávají také na tzv. vikariátní úrovni. Nejbližší takové setkání je (nejen)sportovní akce s názvem „SKAM“ (více informací o ní taktéž naleznete na stránkách farnosti).

Těm, kteří mají blíž k salesiánům nebo jim k setkávání lépe vyhovují pátky, ať se obrátí na George Woclawka SDB.

Filip Dušek

tel.: 739 463 215,

mail: Filipacdd@seznam.cz

Dobrovolnictví na Charitě

Děkujeme všem, kteří věnují dobrovolně svůj čas, úsilí a schopnosti společnému dílu. V Oblastní charitě Pardubice dobrovolníci pomáhají ve Službách pro rodiny s dětmi při doučování dětí, v Odlehčovacích službách dělají společnost seniorům, nabízejí dětem smysluplné trávení volného času v Klubu dětí, při víkendových akcích a na příměstském táboře, doučují skupinu dětí v tzv. Charitní matlůvce, pomáhají při různých jednorázových akcích Oblastní charity, Tříkrálové sbírce, výrobě Adventních věnců pro Domácí hospicovou péči, při potravinových sbírkách či akcích Služeb pro rodiny s dětmi. V tuto chvíli bychom rádi posílili společenství dobrovolníků, kteří docházejí do bytových Odlehčovacích služeb Červánky v Třebosicích a v Pardubicích a do ambulantních služeb v Mikulovicích. Máte-li chuť věnovat svůj čas babičkám a dědečkům a zpříjemnit jim čas svou přítomností, budeme rádi. Pro bližší informace, prosím, kontaktujte koordinátora dobrovolníků Miloše Lášku na telefonu 730 572 959 či mailem na dobrovolnik@charitapardubice.cz, děkujeme.

Jan Lohynský

Postní almužna 2019

Oblastní charita Pardubice ze srdce děkuje všem jednotlivcům a rodinám, kteří v postní době mysleli na druhé a odkládali uspořené peníze za odepřené požitky do postních pokladniček. České slovo almužna vzniklo z řeckého elemosyné, které znamená milosrdenství. Darované peníze z „postniček“ podpoří charitní Služby pro rodiny s dětmi v nouzi.

Jan Lohynský

Ptačí budky pro Domácí hospicovou péči

V pardubické Charitě jsme za pomoci dobrovolníků vzali do rukou náradí a vyráběli ptačí budky. Touto pro Charitu nezvyklou činností bychom rádi vyjádřili úctu všemu živému a krásě, kterou před nás staví náš Pán, a zároveň z prodeje ptačích budek podpořili služby Domácí hospicové péče. Většina z nás si totiž přeje odejít z tohoto světa doma za přítomnosti blízkých, a ptačí budky jsou pro nás symbolem bezpečného, láskyplného prostředí rodiny. Chcete-li udělat radost sobě či svým blízkým neobvyklým jarní dárkem – ptačí budkou, můžete si o ni napsat na dobrovolnik@charitapardubice.cz.

Jan Lohynský

Ptačí budky
pro
Domácí hospicovou péči

Koupi ptačí budky podpoříte služby Domácí hospicové péče Oblastní charity Pardubice. Cena: 500 Kč. Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

Oblastní charita Pardubice

SBÍRKA POTRAVIN

Sbírka potravin

Děkujeme všem, kteří v sobotu 18. května přispěli do Sbírkou potravin organizované Českou federací potravinových bank a všem dobrovolníkům, kteří při sbírce pomáhali. Oblastní charita přijímala darované potraviny ve čtyřech pardubických obchodech a darované jídlo a drogerie doplnily sklad Potravinové pomoci provozovaný právě Oblastní charitou Pardubice. Díky štědrým dárcům jsme mohli doplnit sklad o dalších 2 166,7 kg pomoci v podobě drogerie a trvanlivých potravin, které jsou vydávány potřebným na Pardubicku dva dny v týdnu na základě doporučení a poukazu vystavených sociálními pracovníky státních i neziskovými institucí. Za loňský rok jsme i díky Vaší pomoci mohli vydat potraviny a drogerii 4 322 lidem, kterým nezbyvají prostředky na to nezákladnější. Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

Jan Lohynský

Jiří Kuchválek – Rozhovor

V letošním roce Jiří Kuchválek dovršil 40 let varhanické činnosti v pardubické farnosti, už 25 let je regenschorim a vede chrámový sbor, proto jsme si s ním popovídali o jeho hudební činnosti.

Pocházíš z Veselí nad Lužnicí, oba tvoji rodiče se věnovali hudbě, vystudoval jsi hru na housle

na konzervatoři v Kroměříži a na AMU v Praze. Proč ses rozhodl přestěhovat do Pardubic?

Udělal jsem konkurz do tehdejšího Východočeského státního komorního orchestru (dnes Komorní filharmonie Pardubice). Tehdy byl šéfdirigentem Libor Pešek, orchestr hrál každý rok na Pražském jaru a měl i řadu zahraničních úspěchů.

Jak ses dostal k hraní na varhany v Pardubicích?

Do varhanické služby v kostele mě zapojil Antonín Sokol v roce 1979.

Jak se z tebe stal regenschori v kostele sv. Bartoloměje?

V roce 1993 na popud P. Antonína Kindermana, dřívější ředitel kůru Jiří Vrba ukončil činnost, převzal jsem také vedení chrámového sboru.

Co obnáší profese regenschoriho?

Jedná se především o varhanickou službu při bohoslužbách, vedení chrámového sboru, organizace údržby varhan a provozu kůru. Varhaníci ve farnosti tvoří sehraný tým, každý se snaží mít pravidelnou službu.

Jaká je činnost chrámového sboru?

Sbor zkouší pravidelně v pondělí večer, nezpívá při liturgii jen o hlavních svátcích, ale i o dalších slavnostech, pouti ke sv. Bartoloměji... A samozřejmě se uplatňuje i při rozhlasových přenosech Radia Proglas a ČRO Vltava. Nedílnou součástí jsou i koncerty, například Tříkrálový koncert, Noc kostelů apod. K tomu potřebuje široký repertoár, který čítá přes 50 příležitostných liturgických skladeb a 20 provedených mší. Činnost chrámového sboru je nedílnou součástí liturgie a proto je potřeba, aby povaze liturgie odpovídala hudba po stránce duchovní i umělecké. Sbor se zaměřuje na celkový doprovod liturgie (zpěv žalmů, sekvencí, ordinárií) i na podporu lidového zpěvu. Odpovídá to požadavku pečovat o posvátnou hudbu, která spoluvytváří liturgii.

Co obnáší práce varhaníka?

Varhaník se musí přísně řídit liturgickým kalendářem, je dobré, aby si přečetl texty písní, aby odpovídaly liturgii, to je základní věc. Je

potřeba zohlednit i blížíící se slavnosti. Také je třeba umět písničky během liturgie vhodně kombinovat. Činnost varhaníka spočívá, kromě hry a zpěvu, v účasti na liturgii - je třeba sledovat, co se děje v obřadu. Další nedílnou součástí je varhaní improvizace, která slouží k tomu, že uvede lid do následující písně. Charakter improvizace má odpovídat konkrétní liturgii a dané liturgické hudbě.

Já se snažím hrát během mše písně v podobném stylu, aby byly hudebně propojené, a aby tomu odpovídal charakter improvizace.

Co si myslíš o charakteru liturgické hudby?

Všeobecná instrukce Musicam sacram II. vatikánského koncilu dělí posvátnou hudbu na gregoriánský chorál, duchovní skladby vokální polyfonie, lidovou duchovní píseň a varhaní hudbu, přičemž varhany mají prioritu doprovodu zpěvu při liturgii, ostatní nástroje pouze příležitostně. Instrukce Musicam sacram o varhanách mluví v tom smyslu, že je to nástroj, který má být v katolické církvi ve zvláštní úctě, pro charakter svého zvuku. Duchovní hudba se má zásadně odlišovat charakterem od hudby světské, i když se v historii profánnímu vlivu zcela neubráníla. Máme dbát o to, aby se hudba co nejvíce charakterem blížila poselství liturgie. Účast lidí na zpěvu se předpokládá, znamená duchovní přítomnost, ať už je účast činná nebo vnitřní. Pokud se při liturgii provádí hudba figurální, je třeba zvolit vhodný poměr této hudby a lidového zpěvu, právě kvůli účasti lidu. Snažím se vybírat písně s texty přílehlavými k dané liturgii, aby to byly texty kvalitní a aby odpovídaly liturgickému pořádku.

Na varhany hraješ mnoho let, stále tě to baví, naplňuje tě tato práce?

Na varhany hraji od 12 let. Přestože jsem věděl od svého otce (byl regenschorim ve Veselí nad

Lužnicí), že služba není snadná, je dnes varhaníčením druhým pólem mé muzikantské profese. Vedle své pedagogické činnosti na konzervatoři v Pardubicích, hraji v Českém komorním orchestru v Praze, koncertuji i sólově, jsem uměleckým vedoucím Pardubického komorního orchestru a Orchestra di Archi (komorní orchestr konzervatoře) a jsem členem uměleckého kolektivu pardubického krematoria. Pokud se člověk rozhodne vykonávat varhanickou službu, je třeba si podle ní upravit veškerý svůj životní rytmus a všichni varhaníci to potvrdí – je to ře-hole. Nepovažuji to za snadnou činnost, protože je to časově opravdu náročné, v neděli mám někdy až tři mše a také zaskakuji během týdne za jiné varhaníky. Přesto mne varhanická služba naplňuje po stránce duchovní i umělecké, díky ní mohu více prožívat liturgii.

Jaké akce tě v budoucnu čekají?

Co se týče činnosti na kůru, připravujeme dva koncerty na Noc kostelů, kde každoročně probíhá také prohlídka varhan a ukázka hry. Těší mne, že je o ni stále velký zájem. Čekají nás přenosy do Radia Proglas a ČRO Vltava. Čekají mne také koncerty s Pardubickým komorním orchestrem, koncert Orchestra di Archi na festivalu pro soudobou duchovní hudbu Forfest v Kroměříži a řada dalších pro mne stále zajímavých hudebních příležitostí.

Jiřímu Kuchválkovi děkujeme za jeho obětavou práci pro farnost a přejeme mu hodně sil do dalších let.

Anežka Sychrová

**Národní pouť
ke 30. výročí kanonizace
sv. Anežky České
(1989–2019)**

Ř Í M

11.–13. 11. 2019

Generální audience s papežem Františkem

Národní mše svatá českých a moravských biskupů a kněží v bazilice sv. Petra ve Vatikánu a v dalších římských bazilikách

P R A H A

16. 11. 2019

Hlavní bohoslužba v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha za účasti papežského legáta, biskupů, kněží a hostů z našich diecézí i zahraničí

Podrobné informace – program
– přihlášky

www.bihk.cz

Kalendář akcí

Pravidelné akce

Neděle	Setkání u kávy	fara	po mši v 09:00 hod.
	Modlitba Večerních chval	kostel sv. Bartoloměje	po večerní mši sv.
Úterý	Adorace (po večerní mši svaté)	kostel sv. Jana	18:30–19:15
Středa	Mše svatá v kapli v nemocnici	Vstupní budova – 1. patro	14:30
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00–17:30
Úterý	Kostel otevřen	kostel sv. Bartoloměje	19:30–21:00

Akce na měsíc květen–červen

	První svaté přijímání dětí	kostel sv. Bartoloměje	10:30
Ne 26.05.	Sbírka na křesťany s Blízké Východu		
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
Út 28.05.	Modlitba za národ	kostel sv. Jana Křtitele	17:30
St 29.05.	Přednáška: Roman Cardal	farní sál	18:00
Čt 30.05.	Slavnost Nanebevstoupení Páně	kostel sv. Bartoloměje	18:00
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00
Pá 31.05.	Poslední májová pobožnost	kostel sv. Bartoloměje	17:30
Čt 06.06.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	08:00–16:00
	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul.	15:30
	Den rodin a den dětí	salesiáni	13:30–22:00
Pá 07.06.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00–18:00
	Poslední Spolčo mládeže: farní i salesiánské	salesiáni	18:30

Slavnost Soslání Ducha svatého

Ne	09.06.	Zahradní slavnost	farní dvůr	16:00
Po	10.06.	Pondělní večery: Aleš Roleček	kostel sv. Jana Křtitele	18:00
Út	11.06.	Poslední akce „Kostel otevřen“	kostel sv. Bartoloměje	19:30–21:00
St	12.06.	Seniorklub	farní sál	14:30
Čt	13.06.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00

Ne 16.06. Slavnost Nejsvětější Trojice

Po	17.06.	Přijímání intencí na červenec	farní kancelář	od 08:00
St	19.06.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
Čt	20.06.	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul.	15:30

Pá	21.06.	SKAM–sportovní akce pro mládež do 23.6.	Praha	
So	22.06.	Mše svatá na poděkování–skauti	Podskala	14:00

Ne	23.06.	Slavnost Těla a Krve Páně–průvod	Kostel sv. Bartoloměje/ klášterní kostel	9:00
		Sbírka na Charitu		

Po 24.06. Slavnost narození Jana Křtitele

Čt	27.06.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	
Pá	28.06.	Konec školního roku		
		Modlitba za národ	kostel sv. Bartoloměje	17:30

So 29.06. Slavnost sv. Petra a Pavla

Ne	30.06.	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
----	--------	--	--	--
